

Έκθεση Β΄ Λυκείου – Β1/Β3

Επανάληψη 5^η εβδομάδα

Ανάρτηση υλικού Παρασκευή 8/5/2020 –

Να απαντηθεί μέχρι την Τετάρτη 13/5/2020.

Από Δευτέρα 18/5 το μάθημα θα συνεχιστεί στο σχολείο. Για ό, τι κάνουμε στο σχολείο θα κάνω ανακοινώσεις στην ηλεκτρονική τάξη και στο blog. Μέσω της ηλεκτρονικής τάξης θα μπορείτε να μου μεταφέρετε και ό,τι απορίες έχετε.

Αφού μελετήσετε :

1. από τις σελίδες 271-272 του βιβλίου σας (Κείμενα Νεοελληνικής Λογοτεχνίας Β' τεύχος) την εισαγωγή για την πεζογραφία του Μεσοπολέμου
2. από τη σελίδα 273 του βιβλίου σας (Κείμενα Νεοελληνικής Λογοτεχνίας Β' τεύχος) την εισαγωγή για το μυθιστόρημα «Η ζωή εν τάφω»
3. από τις σελίδες 274-276 του βιβλίου σας (Κείμενα Νεοελληνικής Λογοτεχνίας Β' τεύχος) το απόσπασμα «Η μυστική παπαρούνα» (του μυθιστορήματος «Η ζωή εν τάφω»)
4. από τη σελίδα 286 του βιβλίου σας ((Κείμενα Νεοελληνικής Λογοτεχνίας Β' τεύχος) το βιογραφικό του Στρατή Μυριβήλη
5. και από το βιβλίο Ιστορία Νεοελληνικής Λογοτεχνίας Γυμνασίου σελ. 125, 127-128, τα παρακάτω κείμενα:

Η πεζογραφία

Η εμπειρία του εκπατρισμού και της αιχμαλωσίας

«Αρκετοί από τους συγγραφείς προέρχονται από την περιοχή της Μικράς Ασίας και έζησαν την τραυματική εμπειρία του εκπατρισμού. Έτσι μέσα στα κείμενα τους περνά άλλοτε φανερά, άλλοτε υπαινικτικά το οδυνηρό αυτό βίωμα. Πρόκειται για τους Φώτη Κόντογλου, Στρατή Δούκα, Ηλία Βενέζη και Στρατη Μυριβήλη. Μερικοί ιστορικοί της λογοτεχνίας μας ονόμασαν την ομάδα αυτή των συγγραφέων «Αιολική Σχολή», αφού και οι τέσσερις είχαν προσωπικές εμπειρίες από το βίαιο ξεριζωμό του ελληνικού πληθυσμού της Μικράς Ασίας το 1922.» (σελ. 125)

«Μια από τις σημαντικότερες παρουσίες στο χώρο της πεζογραφίας αυτή την εποχή στάθηκε ο **Στρατής Μυριβήλης** (1892-1969, που ήταν ο μεγαλύτερος στην ηλικία από τους λογοτέχνες της Γενιάς του Τριάντα και είχε εμφανιστεί το 1915 με μια σειρά διηγημάτων. Ο συγγραφέας γεννήθηκε στη Μυτιλήνη και υπηρέτησε ως εθελοντής στους Βαλκανικούς πολέμους του 1912-13, στο Μακεδονικό Μέτωπο, στον Πρώτο Παγκόσμιο πόλεμο και στη Μικρασιατική εκστρατεία του 1921-22.

Το προσωπικό του ημερολόγιο από τις μέρες του στη Μακεδονία το 1917-18 αποτέλεσε τη βάση για τη σύνθεση του μυθιστορήματος *Η ζωή εν τάφω* (πρωτοδημοσιεύτηκε στη Μυτιλήνη το 1924). Λίγα χρόνια αργότερα, το

1930, θα τη δημοσιεύσει, ξαναπλασμένη, στην Αθήνα. Το έργο είναι ένα ρεαλιστικό ντοκουμέντο για τη ζωή και το θάνατο στα χαρακώματα. Ο τίτλος του είναι παρμένος από τα Εγκώμια της Παναγίας που ψάλλονται το βράδυ της Μεγάλης Παρασκευής, στην Ακολουθία του Επιταφίου. Ο συγγραφέας, προκειμένου να μεταφέρει το βίωμα του πολέμου και της φρίκης, πετυχαίνει τη μεγαλύτερη δυνατή αληθοφάνεια, καταφεύγοντας στο ακόλουθο τέχνασμα: Το έργο βασίζεται στα χειρόγραφα του λοχία Αντώνη Κωστούλα που βρήκε ο ίδιος μέσα σε ένα παλιό μπαούλο, όπως σημειώνει στον πρόλογο. Έτσι ο αναγνώστης πληροφορείται από την αρχή ότι ο λοχίας είναι νεκρός.

Με αυτό τον τρόπο ο Μυριβήλης, όπως και άλλοι λογοτέχνες που χρησιμοποιούν το ρεαλισμό, αποστασιοποιείται μεταδίδοντας με συνταρακτικό τρόπο τη ζωή των στρατιωτών στον πόλεμο και τον τρόπο του θανάτου. Μέσα σε αυτή την παράλογη και απάνθρωπη κατάσταση το άτομο χάνει την οντότητά του, δεν ξεχωρίζει από τη μάζα. Συχνά μάλιστα οι σκηνές που περιγράφει ο Μυριβήλης αγγίζουν τα όρια του νατουραλισμού, θυμίζοντας σε αρκετά σημεία τον τρόπο γραφής του Καρκαβίτσα.

Ωστόσο σε αυτό το «περιβόλι του θανάτου», το μέτωπο, όπου οι άνθρωποι υποφέρουν, υπάρχει πάντα η σφοδρή επιθυμία για τη ζωή και τις ομορφιές της. Ο Μυριβήλης με το δικό του κείμενο-μαρτυρία και αξιοποιώντας το δημοτικισμό στο έπακρο, εντάσσεται στους αντιμιλιταριστές συγγραφείς της εποχής του και όπως συμβαίνει και στη Γαλλία και στη Γερμανία με εκείνους που γυρίζουν από το μέτωπο και είναι ειρηνιστές και αντιμιλιταριστές (με πιο γνωστούς τους Ντορζελές (Roland Dorgelès), Μπαρμπύς (Henri Barbusse), Ντυαμέλ (Georges Duhamel) και Ρεμάρκ (E. M. Remarque).

Στη συνέχεια, ακολουθώντας τη βασική επιδίωξη της Γενιάς του Τριάντα, γράφει εκτός από διηγήματα και μυθιστορήματα. Το επόμενο έργο του, *Η δασκάλα με τα χρυσά μάτια* (1933), είναι μυθιστόρημα. Σε αυτό γίνεται φανερή η νοσταλγική διάθεση για την πατρίδα του αλλά και εδώ το θέμα του είναι επηρεασμένο από την οδυνηρή εμπειρία του πολέμου. Θα ακολουθήσει *Η Παναγιά η γοργόνα* (1949), έργο με το οποίο στρέφεται στο ιστορικό παρελθόν του ελληνισμού. Ο συγγραφέας πετυχαίνει, σε απλό και λαϊκό ύφος, να δώσει τις δυσκολίες μιας ομάδας προσφύγων που κατατρεγμένοι εγκαθίστανται σε ένα μικρό ψαροχώρι της Μυτιλήνης.

Ο Μυριβήλης που στα 1958 έγινε ακαδημαϊκός, ήταν άνθρωπος πραγματικά προικισμένος με την αίσθηση της γλώσσας και των λαϊκών της καταβολών και αξιοποίησε το βιωματικό του υλικό για τις ανάγκες της τέχνης του.» (σελ. 127-128).

- ⇒ Να γράψετε ένα σύντομο κείμενο με το οποίο να τεκμηριώνετε ότι το μυθιστόρημα «*Η ζωή εν τάφω*» και πιο συγκεκριμένα το απόσπασμά του «*Η μυστική παπαρούνα*» διαθέτει τα χαρακτηριστικά της πεζογραφίας του Στρατή Μυριβήλη (δηλ. ρεαλιστικό χαρακτήρα, στοιχεία νατουραλισμού, δημοτικισμό, αντιμιλιταρισμό-αντιπολεμικό πνεύμα, αγάπη για την πατρίδα και τη φύση κλπ).